

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Praedicatorum Friburgensium lector - Cod. Ettenheim-Münster 191

Weisser, Philipp

[S.l.], 1628-1929

Dubium primum

[urn:nbn:de:bsz:31-117415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-117415)

COMMENTARIA
BREVISSIMA IN LIBROS
POSTERIORUM ANALITI-
CORUM ARISTOTELIS.

QVAESTIO ULTIMA
COMPLECTENS SUMMATIM
EA QVAE ARTES TRAC-
TAT IN LIBRIS POSTE-
RIORUM.

Dubium Primum

Utrum

Vtrum Demonstratio recte fuerit ab Aristotele assignata et definita?

Resoluerat Artes in libros pro omni arytam, puer, tantum ad partem mentis quam in suas partes partes fuerit in iam parte summatim nota. modo in libris posteriorum resoluunt et docentur eandem quo ad partes mautes et primum palter agit de arytam q. de demon, strao q. huc e. praecipuum instrumentum ad accendendas fias, quare in quo aig. spina q. fistula in claudu. ent.

Unas a. assignavit Artes defies iam e.

Demonstratio e. syllogismi faciens fieri re. 2a. i. Demonstratio e. syllogismi constans ex uenis primis et immediatis, notioribus, prioribus, et eandem conclusionis. In q. defies locum generis p. ob. hinc syllogismi; Remoti uero arytam. ceteris partibus hinc locum dista per quas a syllogismo topico et fo. phisico fuerunt.

1. Defio Demon. strao. et christina.
2. Defio demonst. essentialis.

Conclusio Prima

Definitio Demonstratio iam ab Arte assignata bona e, non tamen essentialis.

Pro iam pars illa defio bona e q. explicat rei naturam sicut aliud genus eandem, licet extrinsece. Sed hanc defio e. hinc modi, q. e. bona. ma: patere, ut ex illa defio hanc data. q. eandem finalem illig. p. n. y. definiat hanc modo. hanc aut ueritate ad beatitudinem
Ingenationem

ARIA
LIBROS
AVALLI
TOTELIS
VITA
SMA
TRAC
POSTE
mm

fugatorem bene definit hinc saltem ista aliquid generis
 causa extrinseca finalis scilicet licet tu non optes. ita
 et definit hinc demonstratio per causam finalem, quia
 demonstratio ordinatur ex sua natura ad generandum
 finem. ergo praedicta definitio sicut bona licet non optes
 quia non datur per distictam optem intrinsecam quae tu non
 ad distictam optem requirit.

Conclusio Secunda.

Definitio demonstratio secundo loco ab arte assignata
 bona est.

Pro Concl. Illa definitio bona est quae datur per distictam
 optem, sed haec definitio est huiusmodi. ergo. Nec lingua quod
 haec conclusio datur cum una in minoribus ab arte probatur
 recipitur magis quae probatur infra dicendis. Illi singulis
 tunc probatur talibus examinationibus. solummodo est illi
 distinctio inter hanc causam et partem systematis quae haec ratio
 datur per aliquid intrinsecum nempe per partes materiae de
 monstratio. quia non tu debet per aliquid extrinsecum.
 ex quo colligi potest hanc definitio ratio loco traditum
 esse systematis cuius deinde demonstratio manifestatur.
 Pro huiusmodi intelligi quomodo natura quae est in similibus tractatur
 systematis esse quaedam arte facta ratio quod datur materia et for-
 ma. et ratio utriusque naturae simili, ratio formae dividitur
 in naturae materiae et figuras, quia et figura est quaedam for-
 ma ratio, ex parte materiae materiae simili in systematis de
 naturae materiae datur et forbitur quod datur videtur ac
 videtur in parte quae forma constituitur systematis probatur
 in materia natura haec in parte materiae in materiae
 et cetera, casus systematis demonstratio probatur in materia
 probatur factus systematis systematis. probatur vero in materia
 factus, casus systematis forbitur. Demonstratio ergo
 nihil aliud significat, quam formam systematis constituta in materia

fructum disensu sitam esse in pmissis g'tem in
 ferunt. Alii g'tituntur ratum disensu in pmissis
 de g'te q' illata. Alii vero in iudicio de bonitate il
 latis unty ppis ex alia, nos autem arguend' sumy,
 supponimy h'ym certu ex p'missis conctem
 sine p'p'tem ex p'p'is et p'missis illata esse de
 g'te s'lytymy, q' s'lytymy complete et g'ter g'ted
 p'missis in se reabilis g'tem, et p'ro g'te illata ex
 p'missis, si n' d'icunt h' p'missis sine g'te, non
 d'ant (ad arguatu et completa ratio s'lytymy. y p'te
 nam s'lytymy ut ex g'te g'ted, e arguend' q' d'ant
 in qua p' h'udam p'p'is alius n'ro s'lytymy. q' tam
 p'missis in ferunt g'tem, quoniam g'te illata p'p'is
 tal ad ratem completam s'lytymy sine disensu.
 hoc pro sup'posito sit

Conclusio Tertia

Ratio fructus et g'tis disensu g'titit in conctis illata ex
 p'missis;

Sensu conctis e, quid licet ad disensu n'ro pro,
 g'ant p'missis, debet in n'ras in ctu ad in ferunt
 g'tem, disensu h' non fructus g'titit in p'missis, nec
 in iudicio de bonitate illatis, sed in g'te ut illata ex
 p'missis.

Hac concto p'te in contra illos q' putant disensu fructus
 consistere in p'missis, et de re h' g'te illa putantur,
 disensu fructus esse positu in iudicio de bonitate
 illatis, q' in d'icunt nihil ex aliud, quam acty q'dam
 acty quo s'lytymy g'tem bene in ferri in actu
 signato. Contra h'c go et alius p'te concto g'te.
 Nam ex p'is y n'ro iudicio sit ex alio illatum,
 sine y concto sit ex p'missis illata, non e q' nec
 ra mentis g'te, q' est tertia nempe disensu,
 g'eg'na

gregua patet, qd non dat alia opaco nity. qd si non
 te ja nec za, o vit testia. Quod non non sit ja patet,
 qd e non mera obi apphenfio; quod nec sit za
 pbr. qd za opaco mentis praesupponit si al iudicium pti
 defubricato, nullam adferens illam, Conito a. illata
 praeter iudicium quo statuit pti qnemire pti et
 sit quod bene sequatur ex alio, sc. ex pmissis,
 qd non e za, sed za mentis opaco. Demide si qite
 ut illata ex pmissis oprel za mentis opaco, nulla da,
 rebus distinctio inter zam et zam opaco y tu
 nullu pntiam recte sententiam quodet. pti a. sequo
 la. qd nihil aliud e, per y distinguit za opaco n
 za, quoniam p iudicium illata, pti qd qitem illata
 ex pmissis.

Pbr 20. Conito. Disjunctio auty nity omnibus unu
 eadem de alio, ex in conexi onis extra cum medio
 in pmissis, sed hoc totu factu n yote illata, et
 non in pmissis. qd in qite illata et non in pmissis,
 qd istud rae fructus disjunctio. niti ad qnem patet
 ma: et e certa, qd disjunctio in hoc distu quod a ja
 et za mentis opaco.

Pbr 30. Za mentis opaco ut sic non claudet jam,
 nec ja zam. qd nec za claudet fructus zam,
 sed praemissa pnt aut fructus ad zam opaco
 mentis, qd disjunctio y pnt ad zam mentis
 opaco, non claudet opaco et fructus pmi pti qd
 non in pmissis, sed in qite illata ex illis qd istud
 rae fructus disjunctio. Pbr qd ille transeuntia,
 his iudicium illati ex alio ad quodentes auty illud
 inferentes et determinantes et fructus et opaco distu
 distu

Disjunctio est habitudo. Pro qd disjunctio non est
 Hec in iudicio de veritate illius. Disjunctio
 factus non est aliam rei per se nota, sed bonitas
 illius qd est in modis effectus, et per se nota et
 evidens, qd tale iudicium factus non est disjunctio,
 sed. min. et qd qd putans. pro na: in disjunctio
 venimus ex cognis noti, ad cognis ignoti,
 qd disjunctio non est rei per se nota et evidens,
 alias non iudicarem. Longe disjunctio ad cog.
 noscedas rem natus, uny tu qdram doct
 quotidiana experientia. Deinde hoc iudicium
 de veritate illius, non est nisi ab alio deo nisi
 hunc deo debet miratio et causatio sui. qd
 tale iudicium non factus disjunctio, ex hoc colligit,
 qd disjunctio mentalis sit actus nisi in perfectio
 ipso iudicio, qd spectat ad eam mentis operam,
 qd disjunctio ex propria natura et etna si ad depen.
 dendum a iudicio hunc a iudicio debet miratio
 et causatio, et ideo disjunctio non pot recipi
 in deo, qd in illo nulla dat dependentia qd
 factus semper magna in voluit in perfectionem.

Quos res qd qd se habent qd miratio ad disjunctio, us
 tm in gradus factus et optem ratione alby ad he.
 leat se mere extrinseca. R. ex dictis qd miratio non
 in gradus optem et factus ipse disjunctio, sed qd qd
 tm, hunc alby extrinseca in ordine ad qd disjunctio
 factus sui etiam et de distinctionem, qd conito illata
 sine illis qd qd factus disjunctio respicit qd miratio
 in qd ab illis nisi et debet miratio ad inferendam
 qdram.

Quos res qd, an disjunctio distinguit realiter et auti,
 habet a iudicio. R. qd si sermo sit de iudicio
 illo

illo quodammodo vel certis, tunc certum est differentiam
 sine genere illatum distinguere realiter et constitutive
 a iudicio, ratio huius supra data, et ad differentiam per
 hanc duo iudicia realiter distincta, sed hoc iudicium
 tunc quodammodo et genere illatum, et distinguere reali-
 ter. **Pr. 20.** Differentiam non realiter et constitutive distin-
 gni a iudicio illatum sine a genere illatum vel
 tunc fructus, et hoc intendunt ratio supra allata
 et huius intelligitatem rationem in genere illatum uno quasi
 ipsi, in e ipsa aliter maius potest de hoc quod sit alium
 quam iudicium quod cum enumeratis potest completere
 hoc; 20 propter affirmationem et enumerationem reperit et il-
 latio et quodlibet fructus differentia et ratio motus quoniam
 de hac ratio illata sciimus quod non distinguere realiter
 ab illo iudicio, sed tunc fructus, ab ipso asserimus quod
 differentia sit ipsa iudicium quod aliter aperit potest
 non tunc quod quodlibet et enumerationem aut pro, sed fructus
 quodlibet et certis, si ut a dependentibus et illatum a pro
 omnibus, ita quod non est idem aliter constitutive et constitutive
 licet iudicium et differentia, iudicium in genere quodlibet cog-
 noscat unum esse potest unum hoc differentia non tunc quod
 aperit unum esse eodem, potest unum hoc, et unum esse
 cum medio cognita in quodlibet, et sit talis aliter
 fructus tunc quod tunc rationem differentia licet intrinsecum
 ordinem ad iudicia contra quodlibet, et tunc hanc
 quodlibet quodlibet differentia constitutive et realiter
 sit iudicio, non tunc tunc fructus. Quod pro unum,
 ea ratio differentia et pro pro unum a cogno unum
 rei pro nota, ad cognoscere aliter ignota, quod differentia
 non claud it plures cognoscere seu plura in iudicio ex
 quoniam uno ad alium potest et. pro non oportet aliter
 autem

... differentiam realiter
 ... potest
 ... ratio
 ... motus
 ... cogno
 ... nota
 ... ignota
 ... plures
 ... iudicio
 ... uno
 ... ad alium
 ... potest
 ... non oportet
 ... aliter
 ... autem

acta simplicem realiter ab illis distincta sup addere
 in quo consistat dispensatio, pte ra huc usque, ja n. una
 ante patet, qd ex eo p se q mty indicat de gete
 mty et deterni naty a in iuris q uelumbly pmissa,
 in iam de uere dispensare, si qdam pcedit ab uat
 iudicio ad aliud conuatiue non tm successine
 p qlos iudicia q conuatiue pmissis et gete
 nunc p mndy distincty acty realiter in quo q fis
 stat dispensy, non qdam negamy q n de conuatiue
 q sequenti uim ante pnt formari iudiciu
 realiter distincty tam a iudicio pmissam quam
 gete, tm in tali iudicio non q pnt pnter d/2
 usq, qd uim mty dicit uim bone inferri
 ex alio, non inferri, sed conuatiue inferri, unde
 in hoc casu dicit pnter acta q pnt sine in,
 dicit q esse, non a. dispensy, qd alio mtditatem
 q mty pnt de toto dispensa tunc de qto, sicut
 a. ubi ualde dixerit, inferre, et dicit inferri,
 sicut aliud e, dicit aliud fieri, aliud uero fa
 cere; nam cum mty inferri facit ipm itaem,
 cum uero tm dicit uim inferri ex alio, tm itaem
 non p actu, sed p obo. Et ex his factis in pny,
 nata manet facta illom q raem factum dixerit,
 q pnter in illo iudicio qno mty indicat getem
 bene seq ex qmissis. Et pte ultra contra eos,
 dispensa non pnter qstare in tali iudicio, qd q
 hoc nisi tm inferri ex alio uel non, si non inferri
 non poterit qre dispensy, qd illud aut qnam d/2
 cubly pnt. si inferri, qd dicit qto illud, qd non
 est iudiciu distincty in iudicio qmissum et gete
 q tm ipse non admittunt.

Fliceres

10. Quid dicitur contra haec in p[ro]p[ri]e sine in i[n]v[er]si,
 ut illa p[ro]p[ri]a, e, indicat d[ist]in[ct]io[n]em actu realiter
 ab illo quo apprehendit formam et p[ro]p[ri]a. q[uo]d et in q[uo] d[ist]in[ct]io[n]e
 illa p[ro]p[ri]a, q[uo]d, nisi calit et d[ist]in[ct]io[n]em actu a i[n]v[er]si.

R. contra om[n]es, et d[ist]in[ct]io[n]em q[uo]d p[ro]p[ri]a. in d[ist]in[ct]io[n]e calit d[ist]in[ct]io[n]em,
 t[ame]n actu a i[n]v[er]si substituitur p[ro]p[ri]a q[uo]d p[ro]p[ri]a. p[ro]p[ri]a q[uo]d
 et licet i[n]v[er]si realiter et i[n]v[er]si ab i[n]v[er]si d[ist]in[ct]io[n]em q[uo]d
 a t[ame]n et p[ro]p[ri]a, t[ame]n d[ist]in[ct]io[n]em q[uo]d i[n]v[er]si hoc non p[ro]p[ri]a.
 Et d[ist]in[ct]io[n]em, q[uo]d nec p[ro]p[ri]a, nec p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a q[uo]d i[n]v[er]si i[n]v[er]si,
 at vero i[n]v[er]si bene p[ro]p[ri]a q[uo]d d[ist]in[ct]io[n]em non p[ro]p[ri]a q[uo]d,
 t[ame]n e i[n]v[er]si, sed q[uo]d q[uo]d e i[n]v[er]si ex aliis
 causis. causis a i[n]v[er]si ab i[n]v[er]si p[ro]p[ri]a in re p[ro]p[ri]a
 ipsam rem computant, quam respectu q[uo]d
 transcendit aliam ad sua causam, q[uo]d respectu realiter
 a re non d[ist]in[ct]io[n]em. Sed i[n]v[er]si in i[n]v[er]si entitate.

20. Dices 20 contra. Syntagma t[ame]n ex se adfert q[uo]d p[ro]p[ri]a
 inferre q[uo]d, et non q[uo]d actualiter illam inferat,
 q[uo]d q[uo]d illata non est de q[uo]d et t[ame]n syntagma, q[uo]d
 certa et ipse t[ame]n i[n]v[er]si q[uo]d p[ro]p[ri]a, q[uo]d d[ist]in[ct]io[n]em.
 Syntagma in q[uo]d a p[ro]p[ri]a, et p[ro]p[ri]a in q[uo]d, q[uo]d q[uo]d
 non e de q[uo]d syntagma, cuius t[ame]n q[uo]d p[ro]p[ri]a supra ob,
 i[n]v[er]si.

R. Negato om[n]es, q[uo]d non intelligit t[ame]n q[uo]d syntagma
 complete, q[uo]d ad usq[ue] intelligat q[uo]d illata ex p[ro]p[ri]a,
 h[ic], nec t[ame]n h[ic] d[ist]in[ct]io[n]em repraesentat in loco ei[us]
 t[ame]n, q[uo]d syntagma non p[ro]p[ri]a in q[uo]d t[ame]n in sui
 parte, q[uo]d q[uo]d t[ame]n, sed t[ame]n in parte ip[s]a
 ultimo et complete q[uo]d t[ame]n. Vol si placet R.
 t[ame]n ibi p[ro]p[ri]a syntagma t[ame]n q[uo]d p[ro]p[ri]a q[uo]d ip[s]i
 et aliis autorib[us] famulatur e, ut infra explicabim[us].

Dico

Li Primis et
Immediatis.

fit circa factum, hoc ^{circum id} non e ficut enuntians,
2a et 3a parte nempe q demonstrat debet p edere
ex primis et immediatis reipso non distinguntur,
nempe ipso immediata e illa qua non e alia prior,
si qo nulla alia ipsam pcedit, qo ipso immediata e et
prima. Distinguntur tñ fructus, sicut lines fusi: n. p. oc.,
sunt, in qtu n. eadem q ipso comparat ad alias sequen-
tes q ipse, vocat prima, qo in genere demonstrat
oas cetera q illa pband, in qtu vero eadem
q ipso qfiderat ut caret alia priori q quæ p hq,
vocat immediata.

Li Consis con-
clusionis.

Post has duas partes explicat htes ultimam
partem in dte demonstris ppositam, nempe
q demonstrat debet q stare q ipse vel p ipse
q fuit eam qctis, q hinc partit in lictiga n. p. oc.,
p rami fas dupli iter dici eam qctis; nre modo
in qrendo; alia in cognoscendo. Cae in cognos-
cendo tñ illa q ab mte affirmant ad cognos-
cendam qctem, sine sint vera eam illi, sine non
Cae vero in qrendo vocant illa q vere qctent
eam qctis; ut qto demonstramus p ipse enim
de qto d vel ipsam qctem, tunc q n. p. oc. tñ eam
qctis in qrendo. certum e qctis qnamq; de-
monstrat q n. p. oc. debent qre eam in cognos-
cendo qctis; qo mty in ei demonstrare ut patet,
affirmat illas ad cognoscendam qctem, hinc an
a q n. p. oc. q debent qre eam qctis in qrendo
e dubium. non n. videt hoc nrm, mte in de n
mer,

Cae in cognos-
cendo q dicit?

Cae in qrendo q dicit?

A. R. H. 13
K. G. 22. B.

quod si eternitas haberet aut posset habere aliquam
 causam, utique haberet immutabilitatem. dicitur et
 causa immutabilis altera immutabilis causa rationis, sed illa
 immutabilis, et causa immutabilis bonitatis est eternitas,
 quod si bonitas haberet aliquam causam, utique expressis
 esset bona substantiam, neque esset vera et
 realis causa bonitatis, cum tunc ratione ratiocinante
 ab illa differret quodammodo, et non realiter ut docent
 metaphisici. Hinc ergo si philosophice supponitur
 P. Thomae cum spe et multo sensu de,
 mensuris quod quod, in quoque mixtura non y hincem
 vera causa est, tunc adhuc nulla saltem deman,
 proinde quod quod, quod non y sicut quodammodo y timentibus
 causam ad minus immutabilem y tunc, et saltem sunt
 illa deman facta in aucto relativo, quod quod
 non fructum, tunc y immutabilem hinc causam y tunc,
 ut patet. Et eadem modo in bello y tunc y
 illud si tunc facta, si. y si tunc est rem y causam
 cognoscere, hinc y, quod causam fructum vel y tunc,
 tunc. quod tunc multo facta quod non y verus
 causas factas, sed tunc immutabiles, vel quod tunc y
 res quod tunc vel ut suspensum y tunc in theatro
 quod et tunc apertum.

Post hanc partem sic explicata facile patet,
 sit sensus hanc partem. scilicet: notione y tunc,
 tunc, si in quoque debent esse causa y tunc in
 tunc, quod tunc essent et notione ipsa y tunc,
 quod causa facta se ipse nota or tunc, et quod causam,
 tunc tunc quod mixtura essent et priores y tunc quod causa
 tunc

In Notionibus
 prius y tunc
 tunc deman facta.

semper e pueri sui oia, si hanc prioritatem
debent hinc p nra pnter ita q aucto ante co,
dant qdrem, quum ha formalitatem non
explicabat illa pnter pnter, ut ex di chis p,
hoy pt.

Qui vrs jo contra pnter dntem demonstrat
Ety reale non pt pnter ab ente raris, sed sua e aliq
reale, demonstrat vero ens raris. qo demonstrat ^{non} generalit suam
mai: pnter qo cau dntem ope aut mai ens aut faltem
a ralis substatu et pfectiois, sed ens raris e miam,
hijime substatu, qo neg ab illa neg pnter
oia realis. mi: et pnter, qo sua e in pnter qua,
litatis qo e aliq reale. Confirmat argum. In
nullo genere cau demonstrat generalit suam. qo so,
fio bona non e. pnter aut ^{no} in genere cau pnter nec
matit, nec oia ralis, qo cum qto demen straba
causaret pnter. qo aut nem.

P. Canto ma: si dntem raris. p ra parte. Semou,
struo e ens raris q formali, qedo raris. q mati
negu raris: si fce et dntem qres qrequent. qo non
pt generare suum pnter pnter, ita ut vere forma
influat in suum sine qntem demonstratam.
qedo. matit pnter negu qrequent. d
qa hie dntem demonstrat pnter suu ope mati
ut dntem e, non e miam q pnter sua pnter qraem
dntem qe causare suum. vel nem pnter ut dntem,
moustruo general suum pnter late forma dntem
pntem q pnter e ens raris hinc qo rem pnter
pnter non.

Ad confirmatam P. nane nos P. hinc jo suam
habituale

Handwritten text on the right edge of the page, partially cut off.

habitudinem qd nec affectivae q actus dixerunt q
 in a se ipso qd nec affectivae q actus dixerunt q
 habitudinem qd nec affectivae q actus dixerunt q
 nec sunt q in dicitur ipsum qd nec affectivae q actus
 qd si accipit qd nec affectivae q actus dixerunt q
 qd in illis qd nec affectivae q actus dixerunt q
 ad hoc qd nec affectivae q actus dixerunt q
 demonstrat qd nec affectivae q actus dixerunt q
 qd nec affectivae q actus dixerunt q

Aliam tu alii assignant nro iudicio non mihi
 accomodatam, si nro ad hoc antheu demonstra
 tem facere scire n gre ea fructuosa ut qd sit
 esse fructus demonstrat si ut qd album qd esse fructus
 albedinis, et citant qd dicit qd in hoc textu sit
 loq. System scientiarum hanc, demonstratur
 dicit, qd nec affectivae q actus dixerunt q
 verbis dicit, non ostendit nisi care qd nec
 esse qd nec affectivae q actus dixerunt q
 albedinis q habent albedinem, ita qd nec affectivae
 qd nec affectivae q actus dixerunt q
 qd nec affectivae q actus dixerunt q
 qd nec affectivae q actus dixerunt q
 qd nec affectivae q actus dixerunt q
 qd nec affectivae q actus dixerunt q
 qd nec affectivae q actus dixerunt q
 qd nec affectivae q actus dixerunt q
 qd nec affectivae q actus dixerunt q

Obicies

Obiectus 20. Prout et obiecta generant et faciunt
 se non sicut propria demonstratio generare faciunt.
 R. Nam esse habet ut et generale faciunt, sed non
 eo modo quo demonstratur, quia nunc causat faciunt
 effectum in seipso quod sicut aliter non potest
 tamen causa quod dicitur uniter omni habitum in talibus
 habitum. demonstratio vero causat faciunt tamen
 in genere causa instrumentalis quia nunc assumit
 demonstrationem tamen instrumentalem sine modo faciendi.
 Item et causat faciunt principaliter obiectum ex quo
 patet quod sicut defectus demonstratis non competebat in tunc,
 nec toto spectum cum genus in hac defectu sicut sicut genus et nul-
 la ratione potest de in tunc nec obiecto et sic R. in tunc genus
 sicut precedentis arguit sicut hoc arguit nulla habet huius
 facti esse abem, quia nec in tunc nec tunc causat faciunt in
 genere causa sicut intrinsicis huius tunc forte causat sicut extrinsecis.

Et dicitur et sicut id quod sicut obiecta, sicut quod defectus obiecta
 et faciunt sicut unum sicut mali sicut ut ex sicut.
 his, quod facere sicut non sicut propria demonstratio, R.
 in quod defectus demonstratis non sicut intelligenda quia
 faciunt sicut quo unum modo, sicut quod faciunt sicut sicut
 legitime. sicut quod causat causa sicut diversitatem,
 et hoc modo facere sicut sicut competebat demonstratis
 defectus et facit sicut, non defectus sicut defectus,
 sicut. Unde quod defectus cognoscimus rem necesse est,
 ac unum sicut definitiva non a. diversitatem.
 Obiectus 20. sicut tamen defectum demonstratis. bona
 defectus est sicut quod dicitur, sicut tamen defectus non sicut
 genere et defectus quod non tamen. sicut potest ex huius
 non quod

in quo nullis pariter apparet qd sit loco generis
posita. Confirmat autem. Bona depre multa veru
lum. Est tunc sup flum, sed in hac depre sunt
multa verba sup flum aut patet, nam prima et
priora idem sunt, qd dicit demonstratum de,
hoc pedere ex casu qd ex ipso et dicit debere
quidam ex priority. Item prima et medietas
propria idem deo sunt. qd multa verba sup
flum sunt posita in hac depre.

¶. Nihil min. rari n. dictu a supra stygm
spe poptu loco qd pxi, in depre na constat.
quid si forte in ipso locu dicit non reperit
debet tu subin telligi ut ex aliis locis dicit ap,
te colligitur. Et confirmatum dicit falsa
min. licet n. multa pariter eandem rem figent
singula tu dicitur fieri rariu expi eandem ut rari
supra dicitu a de primis et medietas, et idem
apertum de aliis pariter. tunc n. proa n. pro
pnce pp signu abem qd abis qd dicit, tunc pnc
res pp comparat abem, et eandem qd eandem tunc et
notiores, et licet cum sequit ex alio hanc tu dicitur
se fructus et rari dicitur gunt.

Dubium